

Opinia do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny

Uchwalona w dniu 3 czerwca 2005 r. ustawa o zmianie ustawy – Kodeks karny została wniesiona do Sejmu z przedłożenia poselskiego. Nowelizacja obejmuje dwa artykuły (art. 101 i 102) części ogólnej Kodeksu karnego, regulujące kwestie przedawnienia karalności przestępstw.

Pierwsza ze zmian, dotycząca art. 101 § 1 k.k. zmniejsza z pięciu do czterech liczbę kategorii przestępstw ulegających przedawnieniu, w zależności od stopnia ciężkości przestępstwa – ustalane są one według granic ustawowego zagrożenia karą za dany czyn (a nie według kary faktycznie wymierzonej w konkretnej sprawie). Ponadto w nowym pkt 2a dodana została nowa kategoria – okres 15 lat przedawnienia przewiduje się dla czynów, które stanowią występki zagrożony karą pozbawienia wolności przekraczającą 5 lat.

Okresy przedawnienia określone w pkt 4 i 5 dla występków zagrożonych karą pozbawienia wolności do lat 3, karą ograniczenia wolności lub grzywną zostały połączone w jeden pkt 4, który przewiduje okres 5 lat przedawnienia dla wszystkich pozostałych występków tzn. nie objętych pkt 2a lub 3.

Druga zmiana zawarta w nowelizacji, modyfikuje treść art. 102 k. k. Istotą tej zmiany jest wydłużenie z 5 do 10 lat okresu przedawnienia karalności przestępstw określonych w art. 101 § 1 pkt 1-3 gdy nastąpiło wszczęcie postępowania przeciwko określonej osobie.

Ustawa nakazuje stosować przepisy ustawy nowej do czynów popełnionych przed jej wejściem w życie chyba, że termin przedawnienia już upłynął. Wydłużenia okresu przedawnienia dokonywanego w art. 102 k. k. nie należy traktować jako surowszej ustawy działającej wstecz ponieważ przedawnienie jeszcze nie nastąpiło a jego nastąpienie w przyszłości (bliższej lub dalszej) nie jest dla sprawcy przestępstwa ekspektatywą i z terminu przedawnienia, dopóki ono nie nastąpi nie wynikają dla sprawcy przestępstwa żadne prawa (komentarz do Kodeksu karnego T1 K.Buchała, A. Zoll str. 589).

Należy zauważyć, że w zdaniu wstępnym ustawy wskazano nieprawidłowy adres publikacyjny oraz, że w art. 1 w pkt 1 w lit b na końcu pkt 4 brak znaku interpunkcyjnego. Poza tymi drobnymi usterkami ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Oprac. Beata Mandylis